

Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo (odcinek 47) —

Próba poznania Go

10 kwietnia 2024 r.

Opracowanie wersji polskiej: Gorzowskie Centrum Biblijne

29 grudnia 2025 r.

Przekłady: TW (tłumaczenie własne), BP (Biblia Poznańska)

POCZĄTEK ODCINKA 47

Witajcie ponownie w 47. odcinku serii *Dlaczego chrześcijanie powinni zachowywać Prawo*.

Obecnie przyglądamy się rozważaniom autora Listu do Hebrajczyków na temat Nowego Przymierza. Zatrzymaliśmy się na wersecie 10. Chcę jeszcze do niego wrócić, ponieważ jest tam coś bardzo istotnego. Najpierw jednak przypomnijmy, co zostało powiedziane:

List do Hebrajczyków 8:10 —

„Taki bowiem jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po owych dniach — mówi Pan: włożę moje prawa w ich umysły i wypiszę je na ich sercach, i będę im Bogiem, a oni będą moim ludem.” (TW)

W Nowym Przymierzu Bóg nie usunął Prawa. Uczynił wręcz dokładnie coś przeciwnego — przybliżył je bardziej niż kiedykolwiek wcześniej. Dał mu nowe miejsce zamieszkania. Zamiast umieścić je na kamiennych tablicach i złożyć w fizycznej świątyni, w Miejscu Najświętszym, przeniósł Prawo do Miejsca Najświętszego naszego serca oraz do naszego umysłu. Nie sposób nie pomyśleć tutaj o słowach Dawida z Psalmu 19.

Psaln 19:14 —

„Niech słowa ust moich i rozmyślanie mojego serca będą miłe Tobie, Panie, moja skąto i mój Odkupicielu.” (TW)

Nowe Przymierze polega na wszczepieniu prawdy, mądrości oraz samego charakteru Boga — Jego natury — w nasze serca, tak abyśmy pragnęli Prawa i rozważali je dniem i nocą. Nie chodzi o odrzucenie Prawa. Można przeczytać 5. Księgę Mojżeszową, rozdział 6, która jest w tym względzie niezwykle wymowna. Po ogłoszeniu Dziesięciu Przykazań w 5. rozdziale Księgi Powtórzonego Prawa, Mojżesz mówi:

Powtórzonego Prawa 6:6–7 —

„Niechaj słowa, które ja dziś nakazuję tobie, pozostaną w twym sercu. (7) Wpajaj je też

swoim synom, mówiąc o nich, kiedy przebywasz w domu i kiedy jesteś w drodze, kiedy się kładziesz i gdy wstajesz.” (BP)

Przykazania Boga — które są prawdą, światłem i mądrością Boga — mają być naszą medytacją dniem i nocą. Prawo ma nas przenikać. Czy nie jest ironiczne, że niektórzy chrześcijanie dali się zwieść przekonaniu, iż Jezus całkowicie zniósł Prawo, skoro jest dokładnie odwrotnie? Mamy o nim mówić nieustannie i je przyjmować. Ma wyływać z naszych ust, ponieważ pochodzi z naszego serca.

Chcę teraz pokazać wam proroctwo z Księgi Izajasza. Nie jest tajemnicą, że księga Izajasza bardzo mocno zapowiadała, iż Ewangelia dotrze do pogan i do krańców ziemi. Chcę pokazać wam, co mówi ona o oczekiwaniach wobec pogan. To niezwykle fragment.

Izajasz 42:1 —

„Oto mój Sługa, którego Ja wspieram, Wybraniec mój, w którym sobie upodobałem. Ducha mego wylałem na niego, On Prawo zaniesie narodom.” (BP)

Nie ma wątpliwości, że ten fragment mówi o Jezusie, który przynosi sprawiedliwość całemu światu, aby ludzie mogli mieć nadzieję i zostali wybawieni. Następnie Bóg mówi:

Izajasz 42:4 —

„Nie zachwieje się i nie załamie, aż Prawo utrwali na ziemi! Na jego Naukę dalekie kraje czekają.” (BP)

Zauważmy, że nie jest tu powiedziane: „będą oczekiwać, aż zniesie swoje Prawo”. Ten fragment mówi, że poganie będą oczekiwać Jego Prawa. To dokładne przeciwieństwo tego, czego można by się spodziewać, gdyby Jezus rzeczywiście zniósł Prawo. Prawda jest taka, że Jezus nie zniósł Prawa. On nauczał Prawa, a następnie — przez namaszczenie Ducha Świętego i ustanowienie Nowego Przymierza — zapisał je w sercach tych, którzy wzywają Jego imienia.

Izajasz 42:21 —

„Jahwe raczył w swej sprawiedliwości objawić wielkość i wspaniałość Prawa.” (BP)

Pamiętajmy, że jest to proroctwo dotyczące głoszenia Ewangelii Jezusa wśród pogan, na całym świecie. Nie mówi ono: „zniesie Prawo, zniszczy je, usunie i wyrzuci na śmietnik”. Mówi natomiast: „wywyższy Prawo i uczyni je chwalebnym”.

Innymi słowy, ludzie przyjmujący Ewangelię Jezusa nie będą twierdzić, że Prawo zostało zniesione. Przeciwnie — będą je wywyższać i okazywać wielki szacunek Jego przykazaniom, czego wcześniej nie czynili.

Jeremiasz 16:19–20 —

„Jahwe, Mocy Ty moja i Twierdzo! Moja Ucieczko w dzień udręki! Do Ciebie przyjdą narody z krańców ziemi i stwierdzą: - Fałsz tylko przejęli w dziedzictwie nasi ojcowie, nicość, co się im na nic nie zdała. (20) Czyż może człowiek sam sobie tworzyć bogów? Nie są więc oni bogami!” (BP)

Innymi słowy, poganie dojdą do poznania prawdy i przyjmą Boga Izraela. To naprawdę zdumiewające. Gdy spojrzymy na proroctwo Izajasza mówiące, że Prawo zostanie wywyższone i uczynione chwalebnym, pojawia się pytanie: w jaki sposób to się stanie? Odpowiedź znajdujemy w Liście do Hebrajczyków 8:10.

List do Hebrajczyków 8:10 — cytata z Jeremiasza 31:33 —

„Takie bowiem jest przymierze, które zawrę z domem Izraela po owych dniach — mówi Jahwe: włożę moje prawa w ich umysły i wypiszę je na ich sercach; i będę im Bogiem, a oni będą moim ludem”. (TW)

Przykazania miały przeniknąć całe ich wnętrze. Czytajmy dalej:

List do Hebrajczyków 8:11 — cytata z Jeremiasza 31:34 —

„I nikt nie będzie już pouczał swego bliźniego ani swego brata, mówiąc: ‘Poznaj Jahwe’, ponieważ wszyscy Mnie poznają, od najmniejszego aż do największego z nich”. (TW)

Czy to nie jest interesujące? Bóg powiedział, że nadejdzie czas, gdy nikt nie będzie już chodził i pouczał innych, ponieważ wszyscy będą Go znać.

Pierwszy List Jana w dużej mierze odnosi się do ustanowienia Nowego Przymierza. Jeśli uważnie się mu przyjrzymy, zobaczymy, że kilka fragmentów z 1 Jana bezpośrednio nawiązuje do Jeremiasza 31. Pokazują one, jak ma wyglądać Nowe Przymierze.

Jednym z takich fragmentów jest 1 Jana 2:3. Jeremiasz 31:34 (cytowany w Liście do Hebrajczyków 8:11) jest proroctwem mówiącym, że wszyscy będą Go znać, a Jan wyjaśnia, co to znaczy znać Go naprawdę.

1 Jana 2:3 —

„A po tym poznajemy, że Go znamy, jeśli zachowujemy Jego przykazania” (TW)

Pomyślmy o proroctwie z **Jeremiasza 31:33–34:**

„...Włożę moje Prawo w ich wnętrza i wypiszę je na ich sercach; i będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem. I nie będę już pouczać jeden drugiego ani mówić brat do brata: ‘Poznaj JAHWE’, bo wszyscy Mnie poznają”. (TW)

Bóg powiedział: „Wypiszę moje prawa na ich sercach”. A zaraz potem powiedział: „Wszyscy Mnie poznają”. Jeśli On zapisuje swoje Prawo w ich sercach, oznacza to, że

będą chodzić w Jego prawdzie i będą chodzić według Jego przykazań. W ten sposób będą Go znać.

Co się jednak dzieje, jeśli szatan usuwa Prawo? Jaki wtedy pozostaje sprawdzian, który pozwala stwierdzić, czy ktoś rzeczywiście żyje w relacji z Bogiem? Jan mówi jasno, że takim sprawdzianem jest zachowywanie przykazań. Człowiek powinien przyjrzeć się swojemu życiu. Jak wygląda twoje postępowanie (halacha, sposób chodzenia)? Skąd wiesz, że naprawdę jesteś w relacji z Jezusem? Nie chcesz być jak ci chrześcijanie z 7. rozdziału Ewangelii Mateusza, którzy byli całkowicie zaskoczeni, gdy Jezus ich odrzucił.

Sposobem, by sprawdzić samego siebie i zobaczyć, czy naprawdę trwasz w wierze, jest zbadanie siebie: czy chodzisz według Jego Prawa (Jego przykazań), czy nie? To jest próba nad próbami.

1 Jana 2:4 —

„Kto mówi: ‘Znam Go’, a nie zachowuje Jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy”. (TW)

W Ewangelii Mateusza 7 ci, którzy wołali: „Panie, Panie, czyniliśmy tyle rzeczy”, okazali się kłamcami, ponieważ nazywali Go Panem, ale nie czynili tego, co On mówił.

Pozostańcie z nami, ponieważ będziemy dalej rozwijać ten wątek. Niech Bóg was błogosławi i strzeże. **KONIEC ODCINKA 47**